

Imprimația, Administrația
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevet de invenție nu se primește.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primite în Viena
& Mose, Haasenstein & Vogler (Otto
Mose), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelk, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
hard Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dauke; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
parcând pe o colină 6 cr. și
30 cr. timbra pentru o publi-
citate. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

(NUMĂR DE DUMINECĂ 46)

„Gazeta” este în fiș-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primum în toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrației, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 253—Anul LV.

Brașov, Duminecă, 15 (27) Noembrie

1892.

Fierberea în Austria.

Brașov, 14 Noembrie v.

Un singur pas au făcut Cehii din Boemia, Moravia și Silesia, pentru ca să se unescă în lupta, ce are de scop redobândirea drepturilor națiunii cehice și ale regatului boem și etă că se și dau pe față urmările favorabile ale acestei pășiri solidară.

Scim, că în conferința reprezentanților cehi din numitele țări, ținută la 1 Noembrie a. c., s'au unit cu toții asupra punctelor de competență ale programului național și acesta împrejurare a contribuit ca reprezentanții boemi din parlamentul vienez să raporteze o învingere însemnată asupra contrariilor lor germani.

Etă cum s'a petrecut lucrul:

Cu ocaziunea desbaterei bugetare s'a încins în camera deputaților o dispută înfocată asupra dreptului public al Boemiei. Meritul de a fi provocat acesta dispută este al deputatului german Menger, care într'o vorbire plină de ură în contra Cehilor a mers până a-i declara pe aceștia de trădători de patriă, pentru că cer restituirea dreptului public boem.

Invinuirea acesta a lui Menger a produs o scenă din cele mai furtunoase în camera austriacă. Germanii aplaudau, ér Cehii se ridicară cu toții protestându energetic și cerându ca Menger să și revoce cuvântul. Sgomotul nu mai voia să înceteze și președintele fii silit a închide ședința.

Urmarea a fost, că în ședința următoare s'au ridicat de-arându conducătorii tuturor partidelor cehice din parlament, așa dără și a aristocraților conservatori și au făcut declarațiunea solemnă, că un punct cardinal al programului lor este apărarea dreptului public al Boemiei. Ei

mai cerură ca aserțiunea deputatului Menger, care-i lovesce în față pe toți fără de nici un temei, să fiă reprobata de cameră.

Comisiunea, ce a ales-o camera în urma acesta, a propus cu majoritate de voturi reprobarea, care i s'a și dat nimitului deputat german de cătră majoritatea camerei.

Prin votul acesta parlamentul însuși a declarat, că a lupta pentru dreptul public boem nu involvă nici un fel de trădare și astfel s'a adus în discuțiune acest punct cardinal al programului cehic.

Se înțelege, că desavuarea șovinismului german din partea camerei a produs multă amărăciune în simțul partidelor germane, cari în cestiunea acesta au rămas în minoritate, votându pentru desaprobar: Cehii toți, Polonii și clubul conservatorilor.

Dér pe Germanii îi aștepta încă o desamăgire și mai mare.

La titlul bugetului privitor la parlament, luă cuvântul în 23 l. c. prințul Carol Schwarzenberg, spre a pretinde dela guvern ca să reocupe postul vacant al ministrului pentru Boemia. Nu puțină senzațiune a produs discursul acestui aristocrat de frunte boem, care a reclamat energetic dreptul poporului boem de a avé un ministru în consiliul coronei, a combătut părerea conducătorului Germanilor, că cestiunea limbei s'ar pute regula prin parlamentul central, și a accentuat în mod hotărît, că aristocrația boemă ține la dreptul public al regatului boem.

Declarațiunile prințului Schwarzenberg, dér mai mult încă acele ale contelui Taaffe, care i-a răspuns îndată, au cășunat mare nemulțămire în tabăra Germanilor.

Contele Taaffe a declarat ina-

inte de tôte, că postul de ministru al Boemiei este numai provisoric vacant și va fi în curând reocupat; mai departe a declarat, că un ministeriu de partidă este cu neputință în Austria, dându astfel se cunoscă Germanilor, că speranțele lor de a ajunge partida germană la cârmă sunt zadarnice. Asemenea au dispăcut Germanilor declarațiile contelui Taaffe asupra cestiunii limbei, care, dise el, trebuie să se rezolve pe calea înțelegerii între partide și guvern, după o modalitate, care trebuie încă de aici încolo aflată.

Consternarea în clubul stânger germane a fost așa de mare, încât multă vreme n'a putut să ia nici o deciziune. Acuma se anunță că majoritatea pretinde ca Germanii să între érași în opoziți și ministrul german liberal, contele Khuenburg, să și dea dimisiunea.

Este mare fierberea, ce au produs enunțațiunile din parlamentul austriac în Austria, dér modul cum s'a exprimat prințul Schwarzenberg asupra raporturilor cu Ungaria și a dualismului amărit și pe Unguri, așa că se pôte dice, că acea fierbere a trecut și peste Laita în Ungaria.

„Ungaria”, dice o tóia din Pesta „nu pôte să fiă nepăsătoare față cu ceea ce a dis prințul Schwarzenberg în vorbirea sa despre dualism, a căruia înlocuire cu federalismul o puse în perspectivă, lăudându dreptul public boem ca pe un contrapond în contra poziției Ungariei în monarhia; nu pôte să fiă nepăsătoare mai departe față cu faptul, că ministrul Taaffe nu a respins atacurile prințului în contra dualismului.”

Adevărul este, că prințul Schwarzenberg a susținut, că, după ce în Ungaria partidele ma-

ghiare, cari tind la desbinarea monarhiei, seceră tot mai multe succese, cei din Austria trebuie să se gândescă de a crea un contrapond în contra influinței preponderante a unei părți a monarhiei și atunci va veni la ordinea țilei cestiunea dreptului public boem.

Despre federalism n'a vorbit nimic, dér a dis că vor trebui „să se apuce lucrurile în monarhia cu mână mai tare, fără de a sugruma părțile singuratic și fără de a vătămă sêmțului lor de drept.”

Cu tôte aceste politici ungruri s'au simțit atinși. — Nici că se putea altfel, când se știu cu musca pe căciulă!

CRONICA POLITICA

— 14 (26) Noembrie v.

Diarul croat „Agrar Tagblatt”, vorbind despre programul ministerului Weckerle, și cu deosebire asupra părții politice bisericesc scrie următoarele: „Pentru noi Croații acesta afacere, firesc, că are numai un interes mijlociu ca și în genere așa numita „disecțiune liberală”, pe care maghiarismul călăresc făcându așa mare spectacol. Noi vedem lămurit ce stă sub acest liberalism atât de umflat. O parte din acesta e rivalitatea de partid și intriga de clică, ér restul este nisip pentru ochii Europei, pentru ca în dosul acestei înalte bariere să nu vedă reacțiunea négră ca păcura, pe care maghiarismul liberal scie să o practice pentru „curățenia consolidării naționale” — după cum sună frumoasa frază a d-lui Dr. Weckerle, — ca și un absolutist ruginit.”

Diarul rusesc din Petersburg „Syn Otecestva”, vorbind despre evenimentele din Austro Ungaria, scrie între altele următoarele: Noi credem, că din cauza raporturilor încoardate între Curia romană și cabinetul din Viena, îi va succede diplomației rusești de a indu-

„FOILETONUL GAZ. TRANS.”

Harapă Albă.

Poveste.

A fost odată ca nici-odată, că în povești multe se mințesc, mai mari și mai cornute, — cui i plac, să le asculte.

Au fost odată doi frați, amândoi împărați. Unul nu a avut nici un prunc și a avut bine mult; celalalt a avut prunc mult și a săracit.

— „Audi frate, dise odată cel avut cătră cel sărac: Dumneșeu și-a dat și mie avere. Nu dic, că n'ai puté și tu să-i hrănesci ori să-i cresci după mărirea ce porți, dér uită la be-trânețele mele, că aș-mâne pic din brăzda și n'am cine să mă urmeze nici în scaun, nici în avere. Trimite-mi un fecior, să-l țin eu pe ala prunc de suflet și după morțe, să-mi moștenesc împărația și averea, ca să nu trecă în crâng străină.”

— „Bine-a fi, frate”, dice celalalt;

„dēcă atăta-i durerea ta, cerca-voiu s'o lecuiesc. M'oiu înțelege cu feciorii pe care s'a învoi, și-l'oiu trimite.”

Se duce împăratul acasă și mai cu încunjurul, mai cu pildele, dă să înțeleagă feciorii ce gânduri are unchiul lor, dēcă adecă s'ar hotărî ore-care să plinesc ce el doresce: să mērgă prunc de suflet.

— „Merge-oiu eu”, dice unul din cei mai mari, și cum e mâne se gată de ducă. Impăratul, cu tôte că era cupleșit de prunc, i avea de opotrivă dragi pe toți și acuma când trebui să se despartă de unul, simția, că așa i se stringe inima în pept. Dér n'avea încătră; și-a dat cuvântul și dēcă și feciorul voiesce, oum ar puté el să și strice omenia? Il gâtesce dér de drum și înainte de a pleca, ca bun părinte, i dă sfatură cum a știut mai alese: cum să se porțe, de ce să se ferescă.

„Dēcă mergi și mergi — dice între altele, — „cu om prăstăv, dela „binețe” încolo, să nu-ți faci de trebă.”

— „Nu mi-oi face, tată”, il mulțomesce feciorul și s'a dus.

Când a fost în capătul satului, se tânesce cu o babă. Feciorul-i mulțamesce: „Noroc bun, babă.”

— „Sănătos, feciorul împăratului. Unde mergi?”

— „Duc-mă la fratele tatii—prunc de suflet.”

— „Bată te focul tău”, dice baba, „da cum mergi tu de căne la altul, putându fi gazdă să poruncesc, nu se-ți poruncesc?”

Feciorul pică pe gânduri și... sus la deal și jos la vale, una cerne cuvintele babei. „Gazdă” și „poruncă” nu-i mai scăpa din minte.

„E de réu!” socotesce în urmă. „Ce să mă duc eu de slugă? unchi neunohi, totă aceea a trebui să plinesc eu, ce el a dice și atunci — slugă sunt eu.” — Indrăptă calul din frêne și s'a întors acasă.

— „Nu merseși, fétul meu?” întreabă împăratul?

— „Nu.”

— „Merge-oiu eu”, dice altul, și s'a dus.

Impăratul i dă și acelaia sfatură,

ca la celalalt și dice: „dēcă mergi și mergi, fétul meu, oată, că cu om prăstăv, afară din „binețe”, să nu-ți faci de trebă.”

— „Nu mi-oi face, tată, oi cum l'oi vedé, mi-oi aduce aminte de cuvintele domniei tale și l'oi încungiura.”

S'a dus dără și acesta și anume s'a dus până în capătul satului; acolo s'a tâlnit cu baba.

— „Bună ziua, babă!”

— „Sănătos feciorul împăratului; unde mergi?”

— „Duc-mă la fratele tatii—prunc de suflet.”

— „O! bată-te focarea ta”, dice baba, „da cum să mergi tu de căne la altul, putându fi gazdă să poruncesc, nu se-ți poruncesc?”

Acesta nici nu pică pe gânduri, ci cum aude de „gazdă” și de „poruncă”, simțesce furnicar în spate și s'a întors acasă.

— „Nu merseși, fétul meu, nici tu?” întreabă împăratul?

— „Nu.”

— „Duce-m'oiu eu”, dice un păcat

pleca pe Papa, ca acesta să permită Slavilor catolici, ca serviciul lor să-lă țină în limba slavă, nu în cea latină, după cum se și face acum la catolicii din Muntenegru. Prin această s'ar de-ătura piedea principală a apropierei poporilor slavice ale Austriei între sine și cătră Rusia ortodoxă. ér Papa prin această reformă, care deja are mulți aderenți între clerul catolic slav, numimă numai pe cunoscutul episcop Strossmayer, ar face o rană nevindicabilă unității monarchiei habsburgice, precum și egemoniei germano-maghiare."

Dintr'o corespondență, pe care „Pester Lloyd“ o primesce din Atena și care se ocupă între altele cu rezultatele, pentru Grecia, ale *rupturii relațiilor cu România*, relevăm următoarele interesante constatări: „Ruptura relațiilor a fost o lovitură greșită; în această privință nu mai există îndoială nici în cercurile guvernamentale grecesce. E evident așI, că scopul rupturii a fost a se distrage atenția publică dela situația genantă interioară; dér înzadard, căci atenția publică ér se îndreptă de partea această. Afară de asta, se impută guvernului, că și-a trimis ultima săgétă prea în grabă, și acum e cu totul desarmat. În adevăr, nu se pöte închipi acum ce ar mai puté face Grecia. decât séu sé renunțe la moștenirea Zappa, séu sé se presinte înaintea tribunalelor românesce... Nota grecesce fusese trimisă în speranța, că România va răspunde și prin această se va trece, cel puțin în formă, pe terenul internațional. Dér guvernul din Bucuresce s'a ferit a face acestu lucru, — și acum areopagul european a desaprobat punctul de vedere al Greciei, aprobând în chip tacit pe cel al României. Aceasta se simte în Grecia... Guvernul n'a câștigat decî nimic prin procederea-i răboinică.“ Corespondența se ocupă apoi de trista stare financiară a Greciei.

„Nu ne cunosc.“

Sub titlul acesta diarul național slovac „Narodni Noviny“ arată, că guvernul unguresc nu cunöce cererile și *postulatele practice ale poporului slovac*. Ar fi de lipsă ca un guvern să caute a-și câștiga simpatia și încrederea poporului, dér de așa ceva nici pomenire la stăpânirea unguresce, ba ea nu-și dá simlînță a cunöce măcar trebuințele morale și spirituale ale poporului slovac. Numai atăta soie despre el, cât l'au informat foile șoviniste maghiare din Pesta. Numai rengații și speculanții potú sé tragă la îndoială ori-oe idealism al poporului deștept slovac. Nici un guvern unguresc însé nu s'a încercatú să dea o direcțiune idealismului și însufle-

țirii poporului slovac, nici Andrassy, nici Lonyay, nici Tisza. N'au ținutú sémă de aceste, ca și când omul ar trăi numai din pâne și n'ar avé și trebuințe sufletesce.

În loc de a se ocupa de aceste trebuințe, ne vint cu forța brutală. Nu mai e vorba de vr'unu stat și de administrația cinstită, ci vorú sé ne sugruma. Unu exemplu clasic, că la această țintesce sistemul este, Moosary, cel mai înainte atât de laudat de Maghiari. După ce acesta și-a ridicatú glasul în contra sistemului, n'a mai fost ales de Unguri, și a primitú numai mandatul dela Românii din Caransebeș, pe care mai târziu l'a pierdut, când Românii Caransebeșeni au trecut în pasivitate și n'au mai ales.

Astfel a învins până acuma politica rengaților, cari țintesc la aceea, ca guvernul să nu afle nimic despre ceea ce se petrece între Nemaghiari. Sunt multe mijloce, prin cari se pöte sugruma spiritul, dér națiunea trăiesce și după cei apesați vint alții, pöte mai resoluți și mai tari în caracter.

Maghiarismul s'ar puté reculege sufletesce, decât în țără ar domni stări mai firesce. Numai cu-o sută de Maghiari sé fi mai puțin în dietă și îndată raporturile politice ar deveni mai sănătöse. Iosú cu rengații plini de invidie și de intrigă, infectați moralicesce și materialicesce și bancrotați!

Cam aceste sunt cugetele ce cuprind pe foia națională slovacă în fața schimbării, ce s'a sêvșit în guvern.

Fi va în viitor mai bine?, se întrebă ea, „nu cumva se va fi convins pöte din propria experiență ministrul de culte și instrucțiune publică, că pentru Slovac ar fi de lipsă cel puțin o șoolă mediă?...

„Ei nu ne cunosc și nu-și dau simlînță a ne cunöce!“

„Ungaria și Curtea.“

Sub titlul acesta „Magyar Hirlep“ primesce din Viena următoarea scrisore, din care estra-gem următoarele:

E mai pe sus de ori ce îndoială. că la Curte domnesce așI dispoziția cea mai rea față cu noi Maghiarii. Maghiarii, se dice în cercurile curții, nu sunt mai mult copii îndrăgiți.

Că până la ce grad s'a desvoltatú dispoziția această a Curții, o dovedesce dorința Majestății Sale reginei, anunțată și dietei, că *nu dorește mai mult, ca de ziua ei onomastică să-i gratuleze parlamentul maghiar*.

Causa depărțării lui Szögyeny dela Viena la Berlin este reoela cercurilor curții. Simțindú Szögyeny, că el nu mai

pöte încălți curtea față de Ungaria — s'a depărțat. Ore contelui Ludovic Tisza li va succede a face ceea ce n'a pututú face Szögyeny? — Acesta este mai mult decât îndoială.

In decursul întregi ierni, curtea nu va merge la Budapesta. Acesta est faptu hotărît. Depărțarea grabnică a curții din Gödöllö s'a întemplat la dorința reginei, care, când a audit, că nu se va încununa status lui Hentzi — se dice, că ar fi vșratú lacrim. Este sigur, că această și alegerea lui Kossuth de cetățen de onore al capitalei unguresce prin adunarea generală a consiliului orășenesc, a influințatú forțe deprimatoré asupra Majestății Sale.

Când s'a întemplat această, regele era în Ciuof-biserice. Szapary încă era acolo. Majestatea Sa l'a întrebat, că ce însemnă alegerea de cetățen de onore a lui Kossuth și botezarea unei strade cu numele lui? Ministrul președinte de atunci a răspuns zimbind:

— „Majestate, numai o minoritate disparentă va sprigini această propunere“.

În ziua următoare telegraful a adus scirea, că propunerea s'a primită o mare majoritate. Szapary, în frica lui, n'a cutezatú sé mergă înaintea Majestății Sale, care la prândú însé întelindu-se cu Szapary, i-a quis în ironie:

— „*Nun Ihre Minorität ist über Nacht schön gewachsen*“ (Minoritatea D-Vöstré a crescută frumos peste nopte.)

De-atunci regele n'a mai cređutú lui Szapary — și deja de atunci ere scörțită căderea fostului ministru președinte.

SCRILE ȚILEI.

— 14 (26) Noemvre.

Convenirea colegială, ce s'a arangiatú eri séră din partea Reuniunii române de gimnastică și de cântări din loc, a fostú forțe bine cereată. Corul de dame și de bărbați, sub conducerea probată a d-lui profesor de musică N. Popoviciu, a eșcutatú tôte punctele programului cu precisiune. Imprejurarea, cu programul a cuprius de astădată mai multe căutece prea frumoșe și melodiöse românesce a plăcut publicului. Cele mai furtunöse aplause le-a seceratú d-na *Hareti Nemeș*, care cu frumoșa sa voce de sopranú scü eșcuta escelentú aria din opera „Mignon“, de Thomas. Dintre coruri, cea mai aplaudată fú „Hora dobrogenă“, ală căreia autorú este însu-și dirigentul corului. La dorința publicului, această piesă trebui sé se repeteze. Ca solistú, d-lú G. Popú s'a distinsú în „Cântecel toscanice“ de Weinwurm. În totalú, amú rămasú mulțamiți de prestațiunile corului.

din cei mai mărunți și se gâtesce elú. Impératulú îl povățuesce și-lú sfătuesce și pe acesta mai vștos decât pe ceialalți și dice: „*dacă mergi și mergi, dragul meu, cată, că cu omú prăstavú dela „binețe“ încolo sé nu-ți faci de trebă*“.

— „Fii hodinitú de-acolo, tată, căci cum l'oiu vedé, — cruce de elú ca de necuratulú“.

E bine; se duce și elú până unde au mersú ceilalți și se tâlnesce cu baba, — baba avëndú susurá o pele de vulpe.

— „Norocú bunú, babă“.

— „La mulți ani cu bine, fecioru' mpératului; nu-i cumpéra pielea asta de hulpe?“

— „Ba cumpára, dér cum o dai și lace-i bună?“

— „O Dómne! dragulú babii, nu-i omú pe lume, care sé-i rupă prețú la asta de bună, că tá feresce de toți „rșii“ și te face puiulú norocului“.

Feciorulú cumpără pielea și fără sé iée în bani buni laudele babii, o pune dinapoi su șea.

Baba, dincolo, se ia totú în aleatulú lui până-lú ajunge și apucă pielea desu șea. Dér pentru aceea totú ea l'a scosú

de unde a fostú mai greu; vomú vedé. Feciorulú nu băgase de sémă, că baba i-a furatú pielea și s'a dusú mai departe până într'unu codru óre-unde și acolo se tâlnesce cu unú omú prăstavú.

— „Bună ziua sé deé Dumneđu, omú prăstavú!“

— „Deé-ți Dumneđu sănătate, fecioru' mpératului; încótro mergi?“

— „N'am sé perdú multe vorbe cu dumnia-tă, că mi-a datú tata în porună, că cu omú prăstavú dela „binețe“ încolo sé nu-mi faci de trebă“.

Étă o muscă — socotesce cela, care vine de sine în mrege și îndată apucă codrulú de-a lungulú până a aflatú o vatră de focú; acolo se smolesce cu cenușe din vatră pe față, sé nu fiá prăstavú, și éráșI iese înaintea feciorului și-i dá binețele: bună ziua fecioru' mpératului; da unde mergi?“

— „Duce-m'ășI la fratele tatii pruncú de sufletú“, răspuns feciorulú, „dér am rétăcitú și nu potú da afară din codrulú acesta.“

— „Nici o grijă, fiulú meu; duce-te-oiu eu macarú până la elú, numai imi

arată dreptățile, că abună-sémă mergi la elú.“

Feciorulú își arată dreptățile, érá cela decât le cetesce, le pune în busunarú ținându-i sé-lú urmeză....

Suntú vremuri, când nu bucurosú ne luămú după ori și cine, și érá suntú vremuri, când n'amú lăpăda nici mánadușmanului macarú de amú soi, că ne duce țință la perire. Pe celea le stăpânimú noi, aste dimpotrivă ne stăpânesce ele pe noi.

De-ajunsú, că feciorulú se ia după omulú prăstavú și mergú-mergú, până a jungú la o fântână. Déca ajungú la o fântână, închide pe feciorú în fântână și în trei săptămáni nici nu i-a datú de beutú, nici i-a datú de mâncatú. Într'aceea în tótă ziua îl întreba: plini-v'a ce-a dice elú?

Feciorulú totú: nu și nu. La trei săptămáni érá a mersú la elú și a întrebatú.

În feciorú abia mai bătea o schinteá de viéță și s'a plecatú.

„Na“, dice omulú prăstavú, de astăđI înainte nime sé nu scie de numele têu: cum te-a chiamatú. Tu-i fi Harapú-

La încheiere amú avé de făcutú o mică observația la adresa publicului și în specialú a unora dintre amabilele reprezentante ale sexului frumos, cari se vede, că prea puțin s'au îndeletnicitú cu psalmul artei, ca pe timpulú câtú dureză produțiunile sé și reamintesce din psalmú cuvintele: „*pune pază gurei mele*“.

— x —
Căsétoria moștenitorului de tronú românú și Papa. Mai de multú s'a ivitú scirea, că Papa Leo XIII numai așa se învoesce, ca párechia princiară sé se căsétoreșce după ritulú latinú (catolicú), decât baetii născuți din această căsétoria se vorú boteza și cresce în religia catolică. Se dicea chiar, că moștenitorulú de tronú ar fi și primitú condiția. Adevărătatea acestei sciri o negă hotărîtú diarul „Post“ din Berlin, care scrie următoarele: Când catoliculú rege Carolú (alú României) s'a logditú cu principesa protestantă de Wied, Papa Piu IX încă i-a pusú amintita condiția. Carolú însé nu s'a învoitú, fiind-ó conformú constituției române, copii născuți din căsétoria Suveranilorú trebuie sé fiá crescuți în religia statului, adecă în religia greco-orientală. Piu IX a cedatú. Ace-lăș casú se ivesce acum din incidentulú căsétoriei principelui moștenitorú românú. Papa Leo XIII pretinde dela noii soș principiarú, ceea ce a pretinsú Piu IX dela Carolú. Actualulú Papá însé a fostú făcutú atentú, că cestiunea această se pöte deslega în modú pacinicú. Papa Leo XIII, e-aminândú actele referitóre la această, de faptú a primitú hotărîrea lui Piu IX ca casú de precedentă și astfelú tînăra páreche princiară se va căsétori după ritulú catolicú, dér nu va trebui sé-și cresce copii în religia catolică.

— x —
Comunicațiunea în România pe șoeslele principale (drumurile de țără), ce din cauza colerei fusese supusă unor restricțiuni din partea regimului românú, *de astăđI începéndú este éráșI liberă și călétorii potú trece nelimpedeoșI, atâtú pe josú, câtú și cu carulú, ori căruța*.

— x —
La congresulú numismaticú, ce se va ținé în țilele aceste în Bruxella, România va fi reprezentată prin ministrulú ei plenipotențiarú de acolo, d-lú George Bengescu, care se va întrepune pentru valuta de aurú.

— x —
Unú testatorú marinimosú. Feciorulú *Lazarú Baldi* din Clușu, réposatú țilele aceste, și-a testatú tótă averea sa, în valóre de *ve o 50,000 fl.*, pentru scopuri de binețcere românesce. Dintre acestia, o casă și grădină în prețú de 30,000 fl. pentru înființanda șoolă română de fetie din Clușu. Feciorulú Baldi, care în tineretele sale luptase cu miseria și necazuri, s'a făcutú nemuritorú înaintea națiunei sale, care lá va binecuvénta în veci.

Albú și cand te-oiu chiama, sé stai înainte. Eu ți-oi fi stăpânú, tu-i fi slugă și decât nu-i plini ce-oiu dice, ori decât-i pomeni de numele têu, cu capu ti plăti“.

Feciorulú a suspinatú din adenculú sufletului și s'a lăsatú cu totulú în grijea lui Dumneđu, — de-a fi bine, de-a fi réu.

Atunci l'a scosú afară și s'a luatú cu elú până la fratele tătâne-séu și acolo și-a arătatú dreptățile, cum ar fi fostú elú nepotulú lui, érá pe Harapú-Albú l'a trimisú în poiată, sé vedá de calú.

Impératulú forțe s'a bucuratú și îndată l'a luminatú, ce îlú așteptá. „Că la mine“ — dice — „altú lucru nu-i avé, decâtú sé poruncesce și sé iei sémă cum se chivernisesce țera, că după ce-oiu închide ochii, sé-mi potú moșteni impéráția“.

Omulú prăstavú se face omú de-acasă și începe a porunci și începe a trăi, că era de unde.

Odată, cam cătră Crăciunú, dice impératulú: „cum ne amú puté formáli de nisce primáveri, și anume de câteva

Miseria în Rusia. Conte Leo Tolstoi, celebrul scriitor rus și filantrop, publică într-o gazetă rusă o dare de seamă asupra distribuției subscripțiilor adresate lui pentru cei atinși de ultima fomete. Conte Tolstoi însoțește darea sa de seamă, ca de obicei, cu o descriere a miseriei țărânilor rusești, mișerie, care crește din an în an. Între altele ține, că în anul trecut, când se simțise obligat să caute a aduce ajutor celor băntuiți de fomete, se vedea în situația unui medic, care e chemat la un pacient, ca să îndrepteze o scriitură și când colo descoperă că omul e bolnav până în mărduș. Conte amintea între altele faptul, că în cele patru districte lovite de miserie, în care a avut ocazia să facă observații, în cele din urmă cincizeci luni de iernă ale anului, numărul cazurilor de moarte a întrecut cu trei mii pe acela al născerilor, pe când în anii normali numărul născerilor întrece pe al morților, în mijlocie, cu 2000. În aceste patru districte s'a arătat așa dăr rezultatul direct al fometei, prin scăderea populației cu cincizeci mii de suflete. Și acesta cu tot ajutorul energic acordat de guvern, de societatea Crucii roșii și de mila particularilor. Cum ne va merge în iernă aceasta? — se întreba Tolstoi, — căci seara a dată o recoltă și mai rea decât în anul trecut, er' ovășu nu e aprôpe de loc? Lipsa cea mai mare domnesce pretutindeni, și poporul și-a sleit deja puterea de rezistență în anul care a trecut.

—x—

Ambasadorul român la Petersburg a fost numit d. Alexandru Catargiu, nepotul ministrului președinte Lascăr Catargiu.

—x—

Atentat contra reginei Angliei. Se telegrafiază din Berlin, că regina regentă spaniolă a vizitat la 22 Noembrie n. expoziția istorică din Madrid. Dinaintea edificiului, unde se afla expoziția, nu departe de regină, explodă o bombă, despre care s'a dovedit, că era pusă de niște atentatori anarhiști. Unul dintre înșoșitorii reginei a fost rănit ușor, regina însă cu toate acestea nu s'a temut a merge să viziteze expoziția. Cercetarea n'a descoperit până acum pe făptuitorii.

—x—

Mortalitate în Brașov. Din 1 până în 7 Noembrie au murit în Brașov 16 persoane și adevă: 1 de tuberculoză, 3 de cataractă de intestine, 2 de aprindere de plămâni și 10 de alte boli. Prin urmare se vine pe 1000 de locuitori pe an: 254.

—x—

Contingentul militar austriac pe anul 1893 pentru armata regulată, este fixat cu 52, 911 omeni, er' pentru militia teritorială (Landwehr) cu 10,000 de omeni.

—x—

Limba rusă în Polonia. Diarele din Varșovia anunță, că o comisiă a guvernului cercetează toate fabricile și stabilimentele industriale ale Poloniei rusești, ca să se încredințeze dacă personalul lor, cuprindându și pe directorii și ceilalți funcționari înalți, soiu său nu rusește. Cei cari nu vor putea dovedi, că soiu această limbă, se ține că vor fi expulsați din Rusia.

—x—

O amintire la împăratul Maximilian de Mexico. Foile mexicane aduc știrea despre moartea suboficerului Alquerado. Acesta a comandat plutonul de soldați, care a împușcat pe împăratul Maximilian.

—x—

Proprietarilor de case din Brașov le atragem atențiunea, că până la 30 Noembrie n. c. au să prezente oficiului de dare orașenescă blanchetele cu fasonările de lipsă pentru stabilirea dărei pe următorii trei ani consecutivi. Blanchetele de lipsă pentru fasonări se capătă gratuit de la oficiul orașenesc, avându a se umple numai rubricile. Dacă proprietarii de case nu vor grăbi a face aceasta până la 30 Noembrie n. c., fasonările se vor face din partea unei comisiuni trimise din oficiu pe cheltuiala lor, în care casă proprietarii pot să fie și în alte privințe păgubiți. Amănunte se pot vedea în anunțul magistratului orașenesc, publicat în numărul 249 și 252 al „Gazetei.“

—x—

Celistul Felix Popper va da cu concursul d-șorei Frieda Schuell și a d-lui prof. R. Lassel, în săptămâna viitoare un concert în sala cea mare a Hotelului Central Nr. 1.

—x—

Atragem atențiunea cetitorilor noștri la avisul alăturat la numărul de față al foii noastre, avis prin care se face cunoscută aparițiunea culegerii de poezii numită „Parnasul român.“

—x—

Programa concertului, cel va da muzica militară mâne sêră în sala hotelului Central Nr. 1 este următoarea: 1. Döring: „Grass in die Ferne“ marș. 2. Nicolai: Ouvertură la opera „Die lustigen Weiber von Windsor.“ 3. Fahrbach: „Erinnerungen an Jos. Straus“, vals. 4. Hoch: „Nachklänge aus dem Zillertal“ pentru trambiaș. 5. A. Boito: Mare fantaziă din opera „Mephistofeles“. 6. Liszt: „Ungarische Rhapsodie Nr. 1.“ 7. Ro-

senkranz: „12 heitere Stunden eines firdelen Fremden in Wien“, mare pont-pouriu umoristic. 8. Lipek: „Nöpte in pădure“. 9. Volk: „Sei mir gegrüsst“ cântec pentru trambiaș. 10. Brandl: Pontpouriu după motivele operetei „Die Kosakin“. Atragem cu deosebire atențiunea asupra pieselor „Nachklänge aus dem Zillertal“ și „Sei mir gegrüsst“. Inceputul la 7 1/2 ore sêra. Intrarea 30 cruceri.

—x—

Muzica orașenescă, va da mâne sêră un concert în sala hotelului „Europa“ cu următorul program: 1) „Soldatesca“ marș de I. Kral. 2) Ouvertură la opera „Rienzi“ de Richard Wagner. 3) „Ich bin ein Kind vom Rhein“, vals din „Vogelhändler“ de Zeller. 4) Ungarische Rhapsodie Nr. 3. de Liszt. 5) Ce dulce cântec românesc de F. R. 6) Ballgeflüster. Intermezzo de Louis Gregh. 7) Introducerea din opera „Cavalleria rusticana“ de Mascagni. 8) „Studentenleben“ vals de stud. P. Richter. 9) „Der Traum eines Reservisten“ de Ziehrer. 10) „Edelweiss“ Quadrile (din opera cu aceeași nume) de Komzak. 11) „Letzte Post“ Polca franco. (din „Vogelhändler“) de Zeller. Inceputul la 7 1/2 ore sêra.

La mormântul unui dascăl.

Cuvânt rostit de I. Dariu, cu ocazia sfințirii petrei comemorative a regretatului director și învățător I. Petrică.*

Stimați ascultători! Iubiți colegi!

Sub această modestă piatră, tribut al recunoștinței omenilor de inimă, zac rămașițele pămâtesci ale dascălului popular Ioan Petrică, care în decursul de 24 ani (1860—1884) a împrăștiat de pe catedra de dascăl lumină în frageda tinerime încredințată lui, care a lucrat cu bărbăția rară pentru consolidarea caracterului, pentru nobilitarea inimii și pentru cultivarea virtuții în atâtea sute și mii de plâpânde mlădițe ale nămului nostru.

Dascălul Ion Petrică a fost ca și un pom nobil, mare și umbros. Ajungându în starea de a rodi, acest pom a dat neîntrerupt rîde bune, gustoase și folositoare. Dêr precum pomul nobil nu rodesce niciodată pentru el, ci pentru alții, așa a urmat și dascălul I. Petrică; a dat totul pentru alții și pentru sine nimic. Inse pomul nobil nu dă pentru alții numai rîdele sale, ci și umbra sa cea bună și răcoritoare. Ori ce călător ostenit de

* A se vedea nr. 247 al „Gaz. Trans.“

drum și de ferbintelă, ajungându sub pom, își află rîde reînviătoare, odihnă și restaurare. Dêr pe când oferă elă acestea călătorului, pomul însuși suferă arșița sorelui spre a scuti de ea pe călător. Multă tinerime a scutit sub ramurile pomului științei și ală virtuții și învățătorul I. Petrică, înfruntându în același timp elă însuși arșița sorții cei vitrege, ce arde și nimicesc tot, ce e nobil și frumos pe pământ.

În timpul iernii, pomul nu dă rîde, nici umbră, dêr scutesc și adăpostesc pe mulți, înfruntându vînturile și furtunile cele mai cumplite. Aprôpe de iernă vieții sale, învățătorul I. Petrică a suferit multe vijelii și furtuni grele, scutindu și apărându pe cei ce se adăposteau sub el.

Dêr durere, că mulți din cei ce se adăposteau sub el, ecă așa numai din rîutate, dedeau în el și-lă ciocăteau fără milă cu toporul pismei, ală disprețului și ală ignoranței. Mulți din cei ce se înfruptau din pomele lui în loc de a le culege frumos și de a-lă lăsa pe elă nevătămat, îl sburăturiau, îi rupeau crăcile și după neomenose ani, îndurându atâtea neomenose maltratări, trunchiul lui s'a slăbit și în urmă o furtună puternică lă culcat la pământ în pagaba tuturor celorlă din fructele și au gustat de la cunoscut și au produs ce le producea.*

Nu e bine dêră a sădi un pom nobil într'un loc espus și primejdios, unde copii fără minte îl pot sburături și ciocăti fără milă. Pomul astfel tratat nu trăiesc, pere înainte de vreme și de se sădesc altul în loc, tot așa pășesc, că ignoranța și prostia, surori bune, nu cunosc nimic frumos și nobil pe pământ. Intunereculă nu dă lumină. În intunereculă recunoștința nu pôte prospera. Unde domnesc pasiunea și nerecunoștința, nu pôte înainta binele și virtutea.

Nu sburăturiți dascălii, că sburăturiți binele și fericirea filor voștri! Nu-i maltratați, că fericirea filor voștri o îngropați. Dascălii, ca și pomii, pentru alții rodesc, pe alții umbresc și adăpostesc, er ei suferă numai arșița nerecuno-

* Aluziune la suferințele îndurate de dascălul I. Petrică din partea contrarilor săi.

I. D.

brozbe de salată verde, că aceea tare-mi place cu prospete de poroc?

— „Formali ne-am ușor“, ține omul prăstăv, „numai să știu unde se află, că am un slugă și ni-a aduce și din fundul pământului.“

— „Este aici în vecini la corbul cu capul de diamant și cu creșta de aur, dêr la ala nu-i de-a intrare, că-i frate cu paigera și decă se scolă, totă lumea o prăbușesc.“

— „Aduce-a sluga meu și de acolo, căci unde-lă mână eu, elă se bagă.“

Cu aste ieșe afară și strigă: „Harapă Alb!“

— „Aci-să, domnul meu!“

— „La lipideul și drumul după salată la corbul în grădină!“

Harapă-Alb nu ține nimic, că așa li-a fost tocmeala; luă lipideul și se duse.

În drum se tâlnesc cu baba, care i-a vîndut pelea cea de hulpe.

— „Unde mergi tu, fătul meu?“ întrebă baba.

— „Duc-mă ține elă, „că sluga bagsemă trebuie să mergă și în foc,“

decă-lă trimite stăpânul; duc-mă după salată la corbul în grădină.“

— „Ba ține ține-a mîna ce-lă căne de smeu capul, că n'ai ascultat ce ține spus tata-tău. Dêr fi mulcom și haida după mine!“

Se ie feciorul după baba și se totă duc pe un rit mare și dau a culege la flor din rit. — baba în pôle, elă în pâlărie, și totă aruncă în fântâna corbului, până au umplut-o plină.

„Acuma“, ține baba, „te du după țermurea ceea, că-i la mîcă-ți și îndată vine corbul. Dêr ia seamă, că s'a apleca să bée și părăndu-i apa dulce, atata a bea, până s'a îmbeta și-a adormi. Tu atunci te scolă și — na, cu paloșulă asta taie-i capul.“

Vorba bună și sfatul bun ori și când sunt bune, dêr mai bune-să atunci, când omu-i mai lipsit de ele.

Așa vine corbul și prinde a bea apă. Bea odată și apa i-a părut dulce; mai bea odată și apa i-a părut și mai dulce. „Da să mai bée odată“, — socotesce. A mai bêtut odată, până a bêtut în patru rêtempuri și a adormit.

Harapă-Alb ieșe de după țermure

și-i taie capul. Dă-te apoi la salată, — că-tăi trebuie.

Împăratul forte s'a bucurat cătu pentru salată, dêr mai tare s'a bucurat de moartea corbului. Și a făcut un ospetș, la care toți sfetnicii din țeră au fost poftiți, să se înfrupte din rara bucată. Vinurile, se înțelege, n'au putut să lipsesc. Și-apoi ce vinuri... numai ca oioiul.

Când e cătră capșul mesei ține împăratul: „acuma tôte-să bune și frumoșe, numai decă s'ar afla cineva, să-mi aducă pe Mândra-lumii de soț.“

Mândra-lumii era fata Împăratului-verde și nime nu o putea aduce, căci peștorii, care cum se arăta, tata fetei i făcea peste nôte sală într-o casă de fer și-i friga.

— „Aduce-o-a sluga meu“, ține omul prăs av.

— „Auș, nepôte! decă a face sluga tău lucru ala, nu-i sci cere binele, ce eu și oi da.“

— „Că lă face, să vești, numai un graiu i-oiu grăi.“

Ieșe afară și strigă: „Harapă-Alb!“

— „Aci-să, domnul meu.“

— „Gată-te după Mândra-lumii și-o adă înaltului împărat de soț.“

Să gată Harapă-Alb, eră smaului, de merinde și de cheltuel i dă două palmi. Când i-a tras cea dintăia a țis: „asta-i să mă cunosc acuma“, când i-a tras a doua, a țis: „asta-i să mă cunosc după ce-i veni.“

Palmuit și rușinat, se ia bietul Harapă-Alb și se duce-duce până la o arătură, unde erau două-spre-dece pluguri și acolo s'a tălnit cu un om. Care ca brezde plugurile scrijela, omul tôte le mîna. Când era la capș, brăzdă nu era nimic, eră omul numai iuceta din: „tulvai, că mor de fôme.“

— „Dômne!“ socotesce, „ce ved acuma, n'am veșut din ce mă cunosc om.“

Da cum se știu eu da binețele lă asta?“

Merge mai aprôpe și din vorba dintăiu îi dă binețele: „noroc bun, Fomilă.“

— „Dee-ți Dumneșu sănătate, fecior de împărat; tu mergi la nuntă, dêr du-mă și pe mine; acolo vor fi mîncări multe, dora mă satură și eu odată.“

— „Haide, de mine!“

„Lă duce de ostaș și mergi la o-

Calendarul săptămânii
are 30 zile.

Soarelă	Soarelă	Soarelă
15 SS. M. Gurie Samo	27 Virgilius	1 Dec. Osoar
16 + Ap. și Ev. Mateiu	28 Günther	2 Candida
17 Par. Gregorie Neaces	29 Eberhard	3 Fran. Xaver.
18 S. M. Platon și Roman	30 Andreiu	
19 Prof. Avide		
20 Par. Grigorie		
21 (+) Intraea în bis.		

Bursa de mărfuri din Budapesta
din 23 Nov. n. 1892.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu Bănățesc	80	7.65
Grâu dela Tisa	80	7.95
Grâu de Pesta	80	7.90
Grâu de Alba-regala	80	7.90
Grâu de Bácska	80	—
Grâu ung. de nord	80	—

Producte div.	Soiul	Cursul
Sem. de trif.	Luțernă ungar.	46.—
"	francesă	52.—
"	roșie	70.—
"	rafinată dublu	31.—
Oleu de rap.	dela Pesta	5.25
Oleu de in	dela țera	5.50
Uns. de porc	svântată	55.—
"	afumată	56.—
Slănină		49.—
"		50.—
Seu	din Bosnia în buți	35.—
"	din Serbia în saci	36.—
Lictar	slavonă nou	—
"	bănățesc	—
Nuc	din Ungaria	—
Gogoși	ungurești	—
"	sârbești	—
Miere	brută	—
"	galbină strecurată	—
Ceară	de Rosenau	140.
Spirț	brută	141.
"	Drojdințe de spirt	14.25

Prețurile cerealelor din piața Brașov.
Din 25 Noemvre 1892 n.

Măsura sau greutatea	Calitatea.	Valuta austr.
1 H. - L.	cel mai frumos	6 —
"	mijlociu	5 80
"	mai slab	5 —
"	Grâu mestecat	4 50
"	Săcară frumoză	3 60
"	mijlocie	3 40
"	Orză frumosă	3 10
"	mijlocie	3 —
"	Ovășă frumosă	1 80
"	mijlocie	—
"	Cucuruz	3 20
"	Mălai	3 40
"	Mazăre	3 50
"	Linte	10 —
"	Fasole	3 20
"	Sămânță de in	8 50
"	Sămânță de cânepă	4 50
"	Cartofi	— 80
"	Măzărice	— —
1 kilă	Carnea de vită	48 —
"	Carnea de porc	48 —
"	Carnea de berbec	32 —
100 kil.	Seu de vită	23 —
	prăspăt	33 —
	topit	—

Bursa din București
din 23 Nov. n. 1892.

Valori	o/o	CURSE
Renta română perpetuă 1876	5 1/2	100.—
Renta română amortisabilă	5 1/2	96.3/4
dtto	4 1/2	82.3/4
Renta rom. (rurale convertite)	6 1/2	100.1/4
Oblig. de stat C. F. Române	6 1/2	—
idem idem	4 1/2	—
Imprumutul Openheim 1866	8 1/2	—
Imprumutul Oraș. București	5 1/2	—
idem idem din 1884	5 1/2	90.—
idem idem din 1890	5 1/2	91.3/4
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	—	—
Credit fonciar rural	7 1/2	95.3/7
idem idem	5 1/2	103.—
Credit Fonc. Urb. din București	6 1/2	102.—
idem idem	5 1/2	90.1/2
idem idem	5 1/2	82.1/2
Credit Fonc. Urban din Iași	5 1/2	276.—
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10 fr.	—
Banca Naț. ult. div. 84.45	500	—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	410.1/2
Naționala de asig. ult. div. 36 lei	200	—
Banca Rom. ult. div. fr. 15.—	500	—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	129	—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—
Soc. Rom. de Hârtie ult. 10	100	—
Soc. de Reas. ult. div. 16 l. aur	200	—
Societ. de Constr. ult. div. —	—	—
Societ. de Hârtie ult. div. —	—	—
Rubla de hârtie —	—	—
Banca Naț. a Rmâniei —	—	—
Scompt. —	6 1/2	—
Avansuri pe efecte —	7 1/2	—
vansuri pe Lingouri —	6 1/2	—

Cursul losurilor private
din 23 Nov. n. 1892.

	cump.	vinde
Basilica	6.60	6.90
Credit	192.—	192.75
Clary 40 h. m. c.	53.50	54.50
Navig. pe Dunăre	126.75	126.75
Insbruck	25.25	26.25
Krakau	23.50	24.—
Laibach	22.25	23.25
Buda	56.75	57.75
Palfy	53.25	54.25
Crucea roșie austr.	17.25	17.75
dto ung.	11.—	11.50
dto ital.	12.50	12.90
Rudolf	23.50	24.50
Salm	64.50	65.50
Salzburg	27.75	28.50
St. Genois	63.75	64.25
Stanislaw	31.—	—
Trietine 4 1/2 100 m. c.	131.—	133.—
dto 4 1/2 50	63.25	64.25
Waldstein	37.50	38.—
Windischgrätz	59.—	62.—
Sârbești 3 1/2	39.40	39.80
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4 1/2	126.25	126.75

Tergul de rimători din Steinbruch. La 21 Nov. n. starea rimătorilor a fost de 113.624 capete, până la 22 Nov. au intrat 1928 capete și au eșit 1096 rămânând la 23 Nov. un număr de 114.461 capete. — Se notază marfa: ungurescă veche, grea dela 41.— până la 42.— cr. marfă ungurescă tineră grea dela 43 1/2, cr. până la 44 cr., de mijloc dela 44 cr. până la 44 1/2 cr. ușoră dela 44— cr. până la 45 cr. — Marfă țărănească grea dela 41 până la 42 cr. — de mijloc dela 42 cr. până la 42 1/2, cr. ușoră dela 42 cr. până la 43 1/2— cr. — Marfă de România Bákony de grea dela — cr. până la — cr. transito mijlocie grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușoră dela — cr. până la — cr. transito dto țeposă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlocie dela — cr. până la — cr. Marfă sârbească grea dela 42— 43 cr. transito, mijlocie grea dela 42—43 cr. transito ușoră de la 41 1/2—42 1/2 cr. Porcii îngrășați de un an dela — cr. până la — cr., îngrășați cu cucuruz dela — cr. până la — cr., îngrășați cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăriti la gară cu 47.

Cursul la bursa din Viena
din 25 Noemvre st. n. 1892

Renta de aur 4 1/2	113.85
Renta de hârtie 5 1/2	100.50
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	121.—
dto argint	100.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (prima emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale-ungare	94.45
Bonuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	96.50
Imprumutul cu premiul unguresc	143.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	983.—
Acțiunile băncii de credit austr.	364.25
Acțiunile băncii de credit ungar.	317.25
Galbeni împărătești	5.66
Napoleon-d'or	9.55 1/2
Mărci 100 imp. germane	58.82
Londra 10 Livres sterlinge	119.80

Cursul pieței Brașov
din 26 Noemvre st. n. 1892

Seris. fonc. „Albina“ 6 1/2	101.	—
„ „ 5 1/2	101.—	102.—
Imperial	9.65	9.65
Galbin	5.60	5.65—
Ruble rusești	116.—	117.
Mărci germane	58.30	58.70
Discontul 6—5 1/2 pe an	—	—

„ARDELEANA“
instituită de credit și de economii pe acții în Orăștie.

Nr. 146—1892. 964—17.

AVISU.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- Depuneri făcute la a căroră ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- Depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
- Depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către Biserici, școle, corporațiuni culturale ori cu altă scop de binefacere, cu 6%

Depuneri, ridicări seu anunțări se pot efectui și prin poștă.

Orăștie, la 1 Noemvre 1892.

„Direcțiunea“.

Frații Simay

Brașov, Tergul Grâului Nr. 3.

Trosouri complete pentru mirese; depositul de albituri și pânzării de masă; asortiment bogat de confecțiuni pentru dame; articole de modă indigene și străine. Se primesc comande pentru vestimente de dame și de bărbați, cari se vor executa cât se poate de cu gust, și punctual cu prețuri moderate.

951,14—9.

Dintre toate hârtiile pentru țigarete este recunoscută de cea mai bună hârtia de țigarete veritabilă franțuzescă

„Le Gloria“

fabricațiunea d-loră
JOSIFU BARDOU & FILS în
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aur, 16 diplome de onoare mari, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hârtia, care în fineț și bunătate întrece toate celelalte hârtii de țigarete ce există.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, dacă fiăcare cărticică poartă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuează cu marginele netede seu crestate (perforate).

„Le Gloria“ se efectuează și ca tuburi și adecă într'o calitate neintrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpetătu în Brașov la toate marchetăniile și băcăniile en-gros, precum și la fiă-care debitant mai bun de tutun.

855.—23

"EQUITABLE"

SOCIETATE DE ASIGURARE ASUPRA VIETII DIN STATELE UNITE.

Președinte :
Henry B. Hide.
Secretar :
Wilm. Alexander.

120 BROADWAY, NEW-YORK.

Vicepreș.:
James W. Alexander.
Controlor :
Thos. D. Jordan.

Incheierea socotelilor cu finea anului XXXII de gestiune 1891.

Intrate în anul 1891.	Dolari	Dolari	Bilanțu cu 31 Decemvre 1891.	Dolari	Dolari
Premii pentru polițe nouă, fără detrageri	8,633,677.23		Activa.		
" " " " vechi	23,919,447.09		Active alocate.		
Rente pe viață	573,225.24		Immobili fără sarcini, în prețului cum- părării	31,203,618.24	
Totalul intrărilor pentru premii	33,126,349.56		Imprumuturi asigurate cu ipotece pe immobili primo loco	26,339,321.22	
Interese din :			Imprumuturi pe lângă amanetă	8,418,500.00	
Imprumuturi ipotecare	1,617,348.91		Acții și obligațiuni, cari aparțin societății	51,467,659.21	
Obligațiuni și dividende de acții și alte posturi	3,191,734.20		Depuși la Kredit-Anstalt pe lângă in- terese	5,822,323.25	
Chiria pentru proprietățile societății	1,119,511.18		Bani gata în bănci, alte depository și pe drum, sosiți după aceea	4,919,533.82	
Totalul intrărilor anuale		39,054,943.85	Saldă la reprezentanțele generali și co- misiune anticipate	2,409,475.51	130,670,433.35
Bilanțul activelor neto séu după Cartea principală, cu 31 Dec. 1890 (după detragera a 903,197.54 dolari cu cari a sporit fundul de rezervă specială pentru imobilități, creată în 1890).		114,582,574.63	Alte active.		
Suma		153,637,518.48	Interese și chirii		356,877.81
Eșiri în anul 1891.			Valoarea efectelor de bursă peste va- loarea contării		2,834,915.79
Pierderi pentru casuri de morțe și adause (prin dividende convertite)	8,946,152.72		Polițe scădute, în suferință și cu respiriu		2,336,291.43
Asigurări de zestre scădute și adause.	902,564.12		Suma totală a activelor alocate și de altă soi		136,198,518.38
Suma totală plătită în faptă pentru casuri de morțe și asigurări de zestre	9,848,716.84		Passiva.		
Rente pe viață	312,891.39		Valoarea actuală, neto, a tuturor po- lițelor, aflătoare în vigore cu 31 Dec 1892, computate de către ofi- ciul de asigurare al statului New- York, după tabelele de mortalitate ale greferiei séu combinate, etalo- nului de interese 4%		108,883,455.00
Polițe răscumpărate	3,049,852.98		Pierderi pentru casuri de morțe și asi- gurări de zestre, scădute dér neridi- cate		621,943.82
Dividende plătite detentorilor de polițe (Totalul plătit detentorilor de polițe 14,793,696.37 dolari)	1,582,235.16		Dividende séu prisosă, séu altă felă de câștig scrisă bon pentru detentorii de polițe		97,643.00
Plățiți acționarilor ca dobândă séu dividendă (după statute termurite la 7%)	7,000.—		Suma tuturor altor soiuri de anga- jamente ale Societății, anume cari au clausula d'a elibera asigurării deplină plătite pentru polițe scădute		302,496.00
Provisiuni pentru agenturi	3,386,016.45		Angajamente față de detentorii de polițe		109,905,537.82
Salare și spese de călătorie pentru agenți	300,465.55		Prisosă brutto în favorul detentorilor de polițe		26,292,980.56
Taxe pentru medici	455,949.71		Tote passivele		136,198,518.38
Salare și alte despăgubiri pentru func- ționari și altă personală de birou	547,653.89				
Spese în Statele unite și spese, spese de admitere, pedepse și competențe în alte state și țeri	283,094.19				
Chiria	369,810.40				
Provisiuni spre amortisare	688,592.68				
Anunciuri	179,579.20				
Tote celelalte posturi, anume tipărituri, materială pentru scrisă, competențe pentru avocat și scris, porto și alte spese deosebite	1,955,227.69				
Suma diferitelor spese dolari 8,173,388.76					
Spese în decursul anului, cari se voră subtrage din suma venitelor anului 1891		22,967,085.13			
Bilanțu cu 31 Dec. 1891		130,670,433.35			

Afacerile nouă în 1891 au adusă 233,118.331 dolari séu 582,795.827 flor. v. a. Starea asigurărilor cu finea anului 1891 este de 230,424 polițe pentru ună capitală de asigurare de 804,894.557 dolari séu 2,012,236.392 flor. v. a.

Budapesta, 31 Decemvre 1891.

Subdirecțiunea pentru Ungaria a Societății de asigurare asupra vieții „Equitable”

BÁNÓ m. p.

982,1—1.

Informațiuni mai de aproape la: „ALBINA” instit. de credit și economii, Filiala Brașov.